

A Magyar Levéltárosok Egyesülete vándorgyűlése 2022

Székesfehérvár, 2022. július 11–13.

A tudósítás több munkatársunk közös munkája: Gerhard Péter, Kovács Eleonóra, Laczlavik György, Mátyás Zoltán, P. Holl Adrien, Zsidi Bernát.

2022. július 10–13. között Székesfehérváron került sor a Magyar Levéltárosok Egyesülete (MLE) 2022. évi vándorgyűlésére. A program július 10-én a határon túli vendégek érkezésével és a számukra szervezett esti találkozóval, ünnepi vacsorával és eszmecserevel indult, a vándorgyűlés mintegy „nulladik” napjaként.

A rendezvény **első napját (július 11.)** – amelynek helyszíne a Szent István Hitoktatási és Művelődési Ház volt – ünnepi események, köszöntők nyitották meg. Az MLE elnökének, dr. Kenyeres Istvánnak üdvözlő szavait követően köszöntőt mondott Székesfehérvár Megyei Jogú Város polgármestere, dr. Cser-Palkovics András, valamint a szervezők nevében dr. Csurgai Horváth József, Székesfehérvár Városi Levéltár és Kutatóintézet igazgatója. Az ünnepi bevezetőt követte az Osváth Lajos-díj, valamint a Dóka Klára-díj különböző fokozatainak átadása és a díjazottak laudációja.

A szakmai program plenáris üléssel vette kezdetét, amelynek fő témája a közelmúlt és a jelen aktuális eseményei és problémái alapján a krízishelyzet és regeneráció kérdéskörre volt (levéltárak és katasztrófák, vészhelyzeti protokoll, iratmentés). A vándorgyűlés első napja ünnepi fogadással zárult, amelyre a Hotel Magyar Király dísztermében került sor.

A vándorgyűlés második napjának délelőttjén, **2022. július 12-én** zajlottak le az egyesület szekcióülései. A szekciók a Nemzetközi és a Gazdasági Szekció kivételével a Hotel Magyar Király különböző termeiben tartották üléseiket.

Az angol és német munkanyelvű **Nemzetközi Szekció** ülése az egyesület elnökének, dr. Kenyeres Istvánnak a szekcióvezetésével és a külföldi levéltáros egyesületek képviselőinek részvételével valósult meg. Az eszmecsere a Magyar Nemzeti Levéltár Fejér Megyei Levéltárában került sor, ahol a vendégek megtekinthették az intézmény épületét és raktárait is. A kerekasztal-beszélgetésre többek között Ausztria, Csehország, Lengyelország, Románia, Szerbia, Szlovákia, Szlovénia és Ukrajna levéltáraiból érkeztek kollégák. Az elhangzott rövid referátumokban elsősorban az elmúlt években történt, levéltárakat érintő természeti katasztrófákról és tűzkárok miatti iratmentésről, illetve a levéltárak katasztrófavédelmi terveiről esett szó.

Az **MLE Forrásközlő Szekciója** *Oral history a levéltárban* témakörben tartotta meg szekcióülését, amely két részből állt. Az elhangzott előadások az oral history (OH) műfaját igyekeztek a hallgatósághoz közelebb hozni, illetve annak levéltári múltját, jelenét

szándékoztak bemutatni, a kerekasztal megbeszélésen pedig a problémák, illetve az oral history jövője került terítékre. Ritter György (MNL OL, főlevéltáros) *Oral history mint történeti forrás* című előadása révén a résztvevők részletesebben megismerkedhettek a forrással, valamint az azt létrehozó folyamat sajátosságaival.

Kis József (MNL BAZML igazgató) az *MNL Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltárának Köztünk élő emlékezők projektjét*, illetve annak történeti fejlődését mutatta be. A 2018-ban indult projekt célja, hogy érdekes és történeti értékű visszaemlékezéseket örökítsenek meg 1990-ig bezáróan. Az interjúalanyok kiválasztása politikai hovatartozástól és a korabeli lakóhelytől független és aktív politikusokkal, politikai szereplőkkel nem készítene interjúkat. A nem publikus részeket elkülönítik és az interjúk ezek nélkül kerülnek fel a világhálóra, mozgókép formájában. Az intézmény honlapján keresztül jelenleg 15 interjú érhető el (https://mnl.gov.hu/mnl/bazml/koztunk_elo_emlekezo).

Schmidt Anikó (MNL OL, főlevéltáros) előadásában az *MNL OL Oral history gyűjteményét* mutatta be. A Magyar Nemzeti Levéltár a levéltári törvény (1995: LXVI.) értelmében iratállományát maradandó történelmi értékű magániratokkal gyarapítja ajándékozás, – a rendelkezésre álló anyagi források függvényében – vásárlás, vagy letét útján. Az MNL OL ilyenek tekinti az OH-t is, amelynek sajátosságai lehetőséget nyújtanak arra, hogy a levéltárban őrzött és a későbbiekben levéltárba kerülő irategyüttesek olyan interjúkkal egészüljenek ki, amelyek árnyalhatják, sőt akár ki is egészíthetik az iratokban tárolt tudást. Az MNL OL ebből a célból létrehozott egy OH gyűjteményt. A gyűjtemény és gyarapításának szakmai kidolgozására 2015-ben munkacsoport alakult és hozzá kapcsolódóan ügyrendet is létrehozta. A hallgatók a gyűjtemény¹ kialakulásának és az interjúk archiválásának történetén túl a nehézségekkel is megismerkedhettek, amelyek közül az előadó a munkaerőhiányt nevezte meg legsúlyosabbnak.

Az előadásokat kerekasztal-beszélgetés zárta, amelyen a meghívott résztvevőkön – az előadók mellett Arany Krisztina, Kovács Gergely, Kovács Eleonóra, Péntekné Ungváry Mária – a közönség tagjai is hozzászólhattak. A beszélgetést Laczlavik György szekcióvezető moderálta. A megbeszélésen több fontos kérdés is felmerült, amelyek mindenképpen továbbgondolást igényelnek: a résztvevők egyöntetű véleménye, hogy az OH-nak helye van a levéltárakban, hiszen az interjúk lehetőséget nyújtanak arra, hogy az őrzött és a későbbiekben átveendő irategyüttesek kiegészítő információkat tartalmazó interjúkkal egészüljenek ki. A már visszavonult levéltáros kollégákkal készített interjúk pedig olyan levéltártörténeti információkat tartalmazhatnak, amelyek máshonnan már nem deríthetők ki. A *Levéltári Szemle* ez ügyben felhívást is tett közzé,² s megkezdte az eddig elkészült interjúk publikálását. Az interjúkészítés esetében fontos az időtényező, hiszen sajnos sokakkal már nem lehetséges beszélgetést rögzíteni. Konszenzus alakult ki arról, hogy az OH levéltári anyagnak tekinthető és így is kell kezelni. Világossá vált az is, hogy a levéltárak nagyon eltérő módon kezelik ezt a gyűjteménytípust, pedig szükséges lenne egy egységes ajánlás a magyarországi levéltárak számára. E feladatra munkacsoport ala-

¹ HU-MNL-OL R 400

² https://library.hungaricana.hu/hu/view/LeveltariSzemle_70_2020/?pg=103&layout=s

kult, amelynek célja ezen útmutató kidolgozása. Főbb témakörök: archiválás, személyes adatok védelme, GDPR rendelkezések; interjúalanyok kiválasztása, interjúkészítés szabályai, dokumentálása. Felmerült, hogy humán erőforrás tekintetében nemcsak a szűkös kapacitás jelent hátráltató tényezőt, hanem a kollégák járatlansága is, ezért szükség lenne ilyen irányú képzésre.

Az **Oktatás- és Tudománytörténeti Szekció** előadásai idén színes mozaikot alkottak mind időbeliségüket, mind témájukat tekintve. Dr. Draskóczy István (egyetemi tanár, ELTE BTK) a *Selmecbányai Bányászati Akadémia hallgatósága a 18. században és a 19. század első felében* címmel tartott előadásában – megemlékezett az intézmény 260 éves évfordulójáról. Elemzésében azt vizsgálta, hogy a tárgyalt időszakban az akadémia hallgatósága mely országokból származott. A selmecbányai akadémia kiemelkedő jelentőségét bizonyítva a hallgatóság összetételét összehasonlította a korabeli nagy rivális, a freibergeri Bányászati Akadémia diákságával. A komparáció egyértelművé tette, hogy a két akadémiát az újkor hajnalán hasonló létszámban látogatták a tanulni vágyók. Vajda Tamás (levéltárvezető, SZTE Levéltára) *A kolozsvári egyetem 1872-es megalapítása* című előadásában részletesen ismertette az egyetem megszületését megelőző néhány éves időszakot. Kiemelte Eötvös József és Ferenc József szerepét, továbbá az egyetemalapítás és -szervezés sajátosságait, például a teológiai kar hiányát, vagy azt, hogy nem voltak nagy egyetemi épületépítések és Ferenc József egyetemszervezést gyorsító törekvéseit. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a széles forrásbázison (VKM, OGY iratok; erdélyi magyar, román és szász napilapok) alapuló kutatás eredményeit forráskiadvány formájában publikálják az év őszén. Tóth Krisztina (levéltárvezető, ELTE Levéltára) az ELTE levéltárának ötvenes évekbeli iratpusztulásáról adott áttekintést „*A múltat végképp eltörölni...?*” Az *ELTE iratainak pusztulása az 1950-es években* címmel. Részletes áttekintést nyújtott az ELTE különböző kari irattárainak 1949 előtti és utáni sorsáról, továbbá az egyetem karait sújtó selejtezési jogszabályok és iratadáások történetéről – előadását látványos statisztikákkal alátámasztva, például az átadott anyagok, a visszakapott anyagok és a selejtezett anyagok aránya vonatkozásában. Az egyes előadásokat a jelenlévők részéről élénk diskurzus követte, például a nemzetiség és identitás kérdésköre, Trencsényi-Waldapfel Imre megítélése vagy az irattárak máig hányatatott sorsa témakörében, így a kerekasztal beszélgetésre nem maradt idő, de a résztvevőket a színvonalas eszmecsere kárpótolhatta.

Az MLE csak néhány éve működő **Levéltár-pedagógiai Szekciója** is ülést tartott, az esemény legfontosabb hozadéka a tisztújítás volt, ami egyben a szekció munkájának megújítását is célozta. Az új szekcióelnök Hecker Henrietta (MNL TML) lett, helyettese dr. Rácz Attila (BFL).

Az egyesület **Gazdasági Szekciója** a szokott módon elsősorban az intézményeket érintő legfrissebb szakmai kérdéseket vette sorra kerekasztal-beszélgetés keretében, amelynek helyszíne az MNL Fejér Megyei Levéltára volt.

Az **Informatikai Szekció** ülésén Gerhard Péter szekcióvezető elnökle mellett *Az Aranybullától az e-aláírásig. A közigazgatás előtt álló digitalizációs kihívások* című programban öt előadás szerepelt, amelyek az elektronikus iratkezelés levéltárszakmai oldalról releváns problémáit járták körbe. Füzessy Tamás (e-iratkezelési szakértő,

Stratis Kft.) *Elektronikus ügyintézés és a kapcsolódó iratkezelési folyamatok* című előadásban az elektronikus iratok körüli fogalmi problémákat mutatta be. Tisztázta az alapfogalmak (adat, dokumentum, irat, nyilvántartott irat, közirat) közötti distinkciókat és felhívta a figyelmet arra, hogy bár a dokumentum és az irat fogalmilag azonos, a dokumentumkezelés és az iratkezelés között viszont már különbséget kell tenni. Ez a különbség pedig a nyilvántartásba vétel (*capture*) mozzanata, például az iktatás. Két üzenetet fogalmazott meg az elektronikus iratok kezelése kapcsán. Az első, hogy ragaszkodjunk a hagyományos iratfogalomhoz, ne engedjük az adatbázisok csábításának. Az adatbázisoknak ugyanis nincs olyan életciklusa (keletkeztetés, lezárás, irattározás), mint az iratoknak, ezért bár könnyebben tárolhatók és kereshetőek bennük az adatok, hitelességük és bizonyító erejük nem teljes körű. Törekedjünk arra, hogy az információkat önmagukban értelmezhető fájlokban (szöveg-, képi vagy hangfájlokban) őrizzük meg. A második üzenet, hogy ragaszkodjunk az iktatáshoz, annak ellenére, hogy az iratkezelés folyamatába egyre több, a hagyományos hivatali ügymenettől eltérő, így az arra kialakított iratkezelési folyamatokba nehezen illeszthető ügýtípus kerül be. Előadása végén az elektronikus állományok levéltárba adásának elveit és módszertanát mutatta be.

Kovács Rezső (főosztályvezető, biztonsági vezető, BM Iratkezelési és Iratfelügyeleti Főosztály) *Elektronikus iratkezelés, elektronikus ügyintézés a közfeladatot ellátó szerveknél* című előadásában a közfeladatot ellátó szervek iratkezelését szabályozó jogszabályi környezetet, elsősorban az említett szerveknél kötelezően használt tanúsított iratkezelő szoftverekkel szemben támasztott követelményeket mutatta be. Beszámolt arról, hogy jelenleg három tanúsító szervezet – CERTOP, MÁTRIX, VERITAN – akkreditálhatja az iratkezelő szoftvereket, ezek kijelölését jelenleg egy kétfős bizottság végzi, ahol az elnököt a BM, a tagot az informatikáért felelős minisztérium jelöli. Így lekerült a napirendről az a korábbi kezdeményezés, hogy a levéltárak is képviseltethessék magukat a tanúsítási folyamatban. Az EKEIDR iratkezelő rendszerhez minden állami intézmény ingyenes licencet kap és a jövőben ezt kell mindegyiknek bevezetnie, kivéve azokat, amelyek Robotzsarut használnak. Az előadó beszélt a BM-ben 2012-ben bevezetett elektronikus iratkezelésről, az MNL felé saját fejlesztésben megvalósított szabványos elektronikus iratátadásról, továbbá a közfoglalkoztatottak bevonásáról az iratdigitalizálási folyamatokba.

Solcz-Ujvári Magdolna (dokumentum menedzsment és digitalizációs osztályvezető, Budapesti Közművek Nonprofit Zrt.) *Sokszínű közszolgáltatások, egységes dokumentum menedzsment. Kihívások a Stadtwerke modell megvalósítása kapcsán* című előadásában azt a komoly kihívást mutatta be, amit a különböző típusú szolgáltatásokat nyújtó és addig eltérő iratkezelő szoftvereket használó elődszervezetek összeolvadásakor egy vállalati integráció jelent. A fővárosi önkormányzat ugyanis a nyugati Stadtwerke-modellek sikeréből kiindulva egyesítette közműszolgáltató cégeit, ez pedig az FKF, a Főkert, a Főtáv, a Főképtűsz és a BTI összevonásával létrejött, hat divízióból álló Budapesti Közművek létrejöttét eredményezte. Mindez öt különböző akkreditált szoftver helyett egyetlen közös iratkezelő szoftver implementálását, egységes iratkezelési szabályzat és egységes elektronikus iratkezelési folyamat bevezetését, továbbá a szakrendszerek (SAP, SZEÜSZ-ök, KEÜSZ-ök) integrációját jelentette. Az átalakulás a korábbi állományok

(még folyamatban lévő) migrációját, a hivatali tárhelyek felülvizsgálatát is szükségessé tette, de egyúttal alkalom nyílt az elektronikus ügyintézés és az elektronikus aláírások használatának kiterjesztésére is. Az új iratkezelő rendszer bevezetése tömeges kulcsfelhasználói és felhasználói oktatással is járt, amelyeket házon belül oldottak meg. Az átalakulás célja az iratkezelési folyamatok felülvizsgálata, automatizálása és elektronizálása, valamint költség- és időhatékonyságának növelése, ami erőforrásmegtakarításhoz és az ügyfelek számára egyszerűbb és gyorsabb ügyintézéshez vezethet.

Czetz Balázs (gyűjteményi főigazgató-helyettes, MNL) *Elektronikus ügyintézési folyamatok a Magyar Nemzeti Levéltárban* című előadásában egy újabb esettanulmányt mutatott be. A KÖFOP-1.0.0-VEKOP-15-2016-00011 számú, Közigazgatási eljárásokhoz kapcsolódó levéltári szolgáltatás fejlesztése megnevezésű projekt keretében az MNL összes tagintézményében egységes, integrált, papírmentes ügyfélszolgálati ügyintézés valósult meg, amely szinte teljesen elektronikusan bonyolítja le ezeket az ügyeket. Az MNL ügyfélszolgálati ügyintézését egységes eljárásrendek, szabályozás, egységesített munkafolyamatok és egységes űrlapok, iratminták, sablonok révén sikerült egységes nivóra hozni, elektronizálni, egyúttal kiterjesztett ügyfélelérésűvé tenni. Mindez a Poszeidon iratkezelő rendszer testreszabásával, benne a feladatokon az ügyintézőket lépésről lépésre végigvezető workflow-k bevezetésével, különböző SZEÜSZ-ökhöz való csatlakozással, az elektronikus aláírás kiterjesztésével és részletesebb adattartalmú űrlapok definiálásával volt elérhető. A riportok készítésére is alkalmassá tett szakrendszer statisztikai szerint sikerült a projektben tett vállalás, például 2021-ben a napi átlag 104 ügyet a vállalt 18 napos elintézési határidő helyett ügýtípustól függően 9,42–13,73 nap között sikerült elintézni, tehát az új rendszer az ügyintézés átfutási idejének csökkentésére is alkalmassá vált.

A záróelőadást Erdősi Péter Máté (igazgató, e-aláírás szakértő, Crowe FST Audit Kft.) tartotta *Elektronikusan hitelesített dokumentumok hosszú távú megőrzése* címmel. Körbejárta az elektronikusan hitelesített dokumentumok kialakulásának, definiálásának, a tanúsítvány lejárat utáni kezelésének alapproblémáit, felhívta továbbá a figyelmet az Acrobat Readernél fejlettebb aláírás-ellenőrző megoldások (pl. PolySigno) használatának előnyeire. Bemutatta a világ egyik legfejlettebb e-aláírási megoldását, amelyet Észtországban alkalmaznak. Az elektronikus dokumentumok hosszú távú, az aláíró tanúsítvány lejárat utáni megőrzésének egyik technológiája Magyarországon már 2004 óta létezik, az eIDAS európai uniós e-aláírási rendelet készülő változatába azonban most kerül bele. Ez az elektronikus aláírások kibocsátásával foglalkozó szervezetek által működtetett archiválási szolgáltatás költséges és csak egyes dokumentumok hitelességének egyedi tanúsítását teszi lehetővé. A másik technológiai megoldás a blokklánc-alapú (pl. KSI Blockchain) megőrzési technológia lehet, mely már most is megfelel az eIDAS előírásainak. Egy további lehetőség a hivatalos személy vagy szervezet – pl. közjegyző – általi hitelesítés, ez esetben viszont kérdéses, hogy a hitelesítő okirat meddig lesz érvényes. Az előadás konklúziója szerint az elektronikus hitelesség megőrzési technikái jó ideje ismertek és működnek is, más kérdés, hogy a levéltári hosszú távú megőrzésre nem mindig, vagy csak nagyon körülményesen alkalmazhatók.

Az *Állományvédelmi Szekció* ülésén P. Holl Adrien szekcióvezetése mellett Baumann-Farkas Barbara (restaurátor, állományvédelmi felelős, MNL Állományvédelmi Osztály) *Az OL raktárainak klimatikus viszonyai* című előadásában a raktárak, másrészt a kiállítások klimatikus viszonyairól, az optimális értékek beállításáról, ezek méréséről, illetve az ezen a területen szerzett eddigi tapasztalatokról, a felmerülő nehézségekről és azok megoldásairól beszélt. A klimatikus viszonyok ellenőrzésére a legjobb megoldást a digitális, adatrögzítő mérőműszerek, vagyis data loggerek nyújtják. Ezek kihelyezése, megfelelő üzemeltetése és szakszerű beállítása kiemelkedően fontos ahhoz, hogy a klimatikus viszonyokat folyamatosan monitorozni tudják. A készülékek által mért és elmentett adatokat táblázatok és diagramok formájában dolgozta fel, rendszeres időközönként dokumentálva az adatokat. Az MNL OL kiállítótermében (A nemzet emlékezete) és a Várkert Bazárban működő European Digital Treasures időszakos kiállításokon végzett ellenőrzések során szembesült a teremőrök „engedetlenségével”, üzemeltetési nehézségekkel, beázással, a páratartalom emelkedésével és az iratokat ért túl nagy fényterheléssel is. A közös együttműködés alapja a megfelelő kommunikáció, a gyors és szakszerű reagálás, ami végül a felmerülő problémák megoldásához vezetett.

Lökkös Mónika (főrestaurátor, MNL Állományvédelmi Osztály) *A tintamarás kezelésének lehetőségei, kérdőjeleiről* tartott előadást. Kitért az említett tinta történeti háttérére, a készítéséhez felhasznált alapanyagokra, a tintamarás során lezajló kémiai folyamatokra és az ezek megállításához szükséges lépésekre, restaurátori megoldásokra, kiemelve a kalcium-fitátos kezelést. A vasgallusz tinta készítésekor a fő alapanyagok mellett nagyon különböző anyagot is használnak a receptúrákban, így a pontos összetevők sok esetben nem ismertek, de fő komponensei a fémsó (általában vasszulfát) és a csersav. A tinta összetevői kémiai folyamatokat indítanak el, amelyek a cellulózláncok károsodását és bomlását idézi elő. A hordozó (legtöbbször papír vagy pergamen) töredezett lesz, végül elporlik, savasodik. A savat semlegesíteni kell és az oxidációt meg kell állítani. Jelenleg Magyarországon és a nemzetközi gyakorlatban is a kalcium-fitátos és magnézium bikarbonátos kombinált kezelést alkalmazzák a legtöbbször, amelynek során megkötik a szabadon lévő vas ionokat és megállítják a savas kémiai folyamatokat.

Győrffy Szabolcs (főosztályvezető-helyettes, BFL) *Analóg adathordozók archiválása* címmel tartott előadást. A levéltárakban őrzött analóg eredetű archiválásának és megőrzésének témája nem tárgyalható a dokumentumok digitalizálásához kapcsolódó kérdések megválaszolása nélkül. A reflektív vagy átvilágítható vizuális eredetű digitalizálásának elterjedt gyakorlata mellett külön figyelmet érdemel a gyűjteményekben szintén nagy számban megtalálható audiovizuális adathordozók, tartalmak hosszú távú megőrzésének feladata is. Utóbbiak közül az előadás fókuszába a mágneses adathordozókon – magnókazettákon, orsós magnószalagokon – található audio-anyagok állományvédelmének és digitalizálás útján történő megőrzésének kérdései kerültek. Az előadó áttekintette a média-típus megőrzését károsító környezeti- és biológia hatásokat, a digitalizálásukhoz szükséges hardveres és szoftveres eszközöket, a digitalizálás paramétereit és formátumait. Ismertette a hosszú távú megőrzéshez szükséges működőképes

lejátszó-eszközök (HW) meglétének fontosságát, a formai és formátumbeli egységesség kérdéseit, a tartalom-migráció és tartalom-konverzió lépéseit. A Budapest Főváros Levéltárának fotó-digitalizáló műhelyében folyó digitalizálási gyakorlat bemutatása mellett kitekintett a hazai- és nemzetközi jó gyakorlatokra, szakmai összefoglalásokra és ajánlásokra is.

Az előadásokat követően Hajdú Viktória (Székesfehérvár Városi Levéltár és Kutatóintézet) főrestaurátora szakmai séta keretében mutatta be a Városi Levéltár restaurátorműhelyét és az ott végzett munka tapasztalatait is megosztotta a hallgatósággal. A műhelyvezetés és a helyszíni levéltári bejárás során a résztvevők áttekintették és megbeszélték az állományvédelmi mentési tervet. Ennek keretében a mentéshez szükséges eszközök, anyagok bemutatása is megtörtént, szó esett az iratanyagok típusairól mekkénti szempontból. A restaurátorműhelyben megtekintették a papír savtalanításához, papíröntéshez és a könyvkötészeti munkákhoz használatos berendezéseket és eszközöket. A műhelylátogatás hasznosnak bizonyult a kollégák számára, élénk szakmai eszmecsere zajlott.

A vándorgyűlés második napjának délutánján gyűjteménylátogatások (MNL Fejér Megyei Levéltára, Szent István Király Múzeum, Püspöki és Székesképtalani Levéltár és Egyházmegyei Múzeum) mellett sor került egy kötetbemutatóra is. A Székesfehérvári Városi Levéltár és Kutatóintézetben a *Requiescat in pace 2. Levéltáros nekrológok, gyász- hírek és gyászjelentések (1833–2021)* című kiadvány bemutatója valósult meg. A kulturális programok mellett lezajlott immár ötödik alkalommal, a mára már hagyománnyá vált, igen népszerű MLE Focikupa is. Este társasvacsora zárta a programot.

A konferencia harmadik napján, **július 13-án** került sor az *Aranybullák a középkori Magyarországon és Európában* című tudományos konferenciára, amely neves előadók szereplése mellett a Szent István Hitoktatási és Művelődési Házban valósult meg. A programban a következő előadások hangzottak el:

Zsoldos Attila, kutató professzor, BTK Történettudományi Intézet (Budapest) – Városi Levéltár és Kutatóintézet (Székesfehérvár): *II. András Aranybullája*

Weisz Boglárka, tudományos főmunkatárs, BTK Történettudományi Intézet (Budapest) – Városi Levéltár és Kutatóintézet (Székesfehérvár): *Magyar városok aranybullái*

Bárány Attila, egyetemi tanár, Debreceni Egyetem (Debrecen): *12–13. századi angol uralkodói charták*

Pósán László, egyetemi tanár, Debreceni Egyetem (Debrecen): *II. Frigyes német-római császár aranybullái*

Cieger András, tudományos főmunkatárs, BTK Történettudományi Intézet (Budapest): *„Kicsit túlzottnak éreztem a Szent István korra való visszaemlékezést”. A kádári emlékezetpolitika és az Aranybulla emlékmű Székesfehérvárott.*

■ A Dóka Klára-díj

2022-ben a Magyar Levéltárosok Egyesülete közgyűlése módosította a Dóka Klára-díj kategóriáit, s az idei díjakat már ennek megfelelően osztotta ki. Az I. fokozat a felsőfokú végzettségű levéltárosoknak, a II. fokozat a középfokú végzettségű levéltárosoknak és a levéltárakban dolgozó nem levéltáros munkatársaknak, míg a III. fokozat a pályájuk kezdeti szakaszában járó, de már legalább hat éve levéltárban dolgozó 35 életévüket még be nem töltött levéltáros kollégáknak adható. Az I. és II. kategóriában 3–3, a III. kategóriában egy díjazott lehet évente.

A Dóka Klára-díjasok laudációja

Dr. Dénesi Tamás,

a Pannonhalmi Főapátság Levéltára igazgatója

Dénesi Tamás 1991-ben a győri Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumban tett érettségi vizsgát és 1998-ban az ELTE Bölcsészettudományi Karán szerzett történelem-latin szakos diplomát. 2000-től a Pannonhalmi Bencés Gimnázium és Kollégium tanára és prefektusa, 2004-től 2012-ig a Pannonhalmi Főapátsági Levéltár igazgatóhelyettese volt, 2012 óta pedig a levéltár igazgatója.

Kiemelkedő szerepet játszott a főapátsági levéltár elmúlt évtizedben lezajlott jelentős infrastrukturális fejlesztéseiben, illetőleg abban, hogy a levéltár a testvérgyűjteményekkel való együttműködése új alapokra kerülve elmélyült és megújult, amely számos fontos és jelentős eredményt hozott valamennyi, a különböző szakami programokban résztvevő intézmény számára. Ezek sorából kiemelkednek a katolikus egyház történetének feltárását szolgáló konferenciák megszervezése és lebonyolítása, valamint az ugyancsak ebből a célból megindított kutatási programok és megjelentetett kiadványok.

Irányításával jórészt megtörtént az egyházközségi iratok levéltárba való beszállítása, majd pedig digitalizálása, melyek révén a Főapátsági Levéltár jelentős előrelépést tett és felzárkózott a legjobb hazai egyházi levéltárak színvonalához és ugyancsak az ő nevéhez fűződik a „*Collectanea Sancti Martini. A Pannonhalmi Főapátság gyűjteményeinek értesítője*” elnevezésű évkönyv 2013-ban történt megindítása és folyamatos megjelentetése.

A levéltár munkájának és kiterjedt szakmai kapcsolatainak megszervezése és irányítása mellett már az 1990-es évek óta rendszeres tudományos feltáró és kutatómunkát végez. Kutatási területe: a 17–18. századi katolikus egyháztörténet. Eddig több mint 50 publikáció szerkesztése és/vagy elkészítése fűződik nevéhez. 2007-ben az ELTE Bölcsészettudományi Karán védte meg PhD-disszertációját.

Dénesi Tamás közel két évtizedes, elsődlegesen a hazai egyházi levéltárügy, azon belül is a Pannonhalmi Főapátsági Levéltár tevékenységének fejlesztése és megújítása, az intézményközi szakmai kapcsolatok elmélyítése érdekében, továbbá az egyháztörténeti kutatások és a kiadványkészítés területén végzett, sokoldalú, magas színvonalú és eredményes munkájának elismeréseként veheti át a Dóka Klára-díjat.

Dr. Héjja Julianna Erika,

az MNL Békés Megyei Levéltára főlevéltárosa

Héjja Julianna Erika középiskolai tanulmányai és az ELTE Bölcsészettudományi Karán a levéltár szak elvégzése után 1999-ben kezdte meg levéltári szolgálatát a Békés Megyei Levéltárban. Ezt követően elvégezte a könyvtár szakot is, majd 2009-ben summa cum laude minősítéssel védte meg történelmi tárgyú PhD-disszertációját az ELTE Bölcsészettudományi Karán.

Már szakmai pályafutásának kezdeti időszakában világossá vált, hogy több levéltári munkaterületen is kiemelkedő teljesítményre képes, továbbá hogy az azokkal összefüggő feladatokat mély hivatástudattal és nagy precizitással végzi. Ezt ékesen bizonyítja, hogy felkészültségének és folyamatosan folytatott önképzésének eredményeként nem okoz gondot számára 18. századi latinyelvű források feltárása vagy éppen a kutató- és ügyfélszolgálati feladatok ellátása, de az elektronikus levéltári nyilvántartások vezetése sem. Mindezek az elmúlt több mint két évtized alatt megszerzett nagy és kiterjedt anyagismerettel és sok tapasztalattal párosulva azt eredményezték, hogy ma már a Békés Megyei Levéltár egyik legfontosabb munkatársává lett.

Levéltárszakmai teendőinek folyamatosan magas színvonalon történő teljesítése mellett több mint két évtizede ismert és elismert, feltáró- és kutatómunkát folytat. Kutatási területei: archontológia és prozopográfia, könyv- és művelődéstörténet, valamint társadalom- és nő történet. Eddig több mint 50 publikáció – önálló kötet, tanulmány, közlemény, újságcikk stb. – elkészítésében vett részt, mint szerkesztő, társszerkesztő vagy szerző, amelyek egy része a helyi folyóiratok és lapok mellett országos szakfolyóiratokban látott napvilágot.

Empatikus és segítőkész személyiség, akire munkatársai mindig számíthatnak és aki tudását és ismereteit szívesen megosztja a hozzáforduló kollégákkal, kutatókkal és aki mindezek emellett – ha nem is látványosan, de – igen jelentős szerepet játszik a munkahelyi közösség kohéziójának folyamatos fenntartásában.

Dr. Héjja Julianna Erikát közel 25 esztendőn keresztül, több levéltári szakterületen, nagy odaadással és precizitással végzett, kiemelkedő színvonalú munkája, szakmai körökben elismert, jelentős tudományos kutatásai és publikációi, illetőleg a munkahelyi közösség érdekében kifejtett igen értékes tevékenysége tette érdemessé a Dóka Klára-díjra.

Dr. Kovács Melinda,

az MNL Heves Megyei Levéltára főlevéltárosa

Kovács Melinda a középiskolai tanulmányai befejezése után 1978 és 1983 között az ELTE Bölcsészettudományi Karának történelem–levéltár szakos hallgatója volt, de még diplomája átvétele előtt, 1983. január 1-én a Heves Megyei Levéltár munkatársa lett és jelenleg is ebben az intézményben dolgozik. 1999 és 2008 között a levéltár igazgatóhelyettese, 2008-ban pedig néhány hónapig igazgatója volt. 2011-ben levéltári szakfelügyelő volt és 2015 óta is ellátja ezt a feladatot.

Csaknem 4 évtizedes munkája során lényegében minden levéltári szakterületen dolgozott, mégpedig kiemelkedő színvonalon. A gyűjtőterületi feladatok ellátása mellett számos segédletet készített, vezette a levéltár belső nyilvántartásait, de elmélyült szaktudással és anyagismerettel a kutató- és ügyfélszolgálatban is rendkívül fontos és hasznos munkát végzett.

Sokat tett a helyi közgyűjtemények közötti kapcsolatok kialakításáért és működtetéséért és eközben mindig is fogékonyságot mutatott a levéltári munkát érintő új és innovatív kezdeményezések iránt. Így már a kezdetektől fogva igen aktívan vette ki részét a számítógépek kínálta lehetőségek levéltáron belüli kiaknázásában.

Sokrétű és sokágú levéltárszakmai feladatai mellett az 1980-as évektől szívesen végzett és végez levéltári forrásokra alapozott tudományos kutatásokat és számos helytörténeti tárgyú publikációja látott napvilágot. 1989-ben védte meg egyetemi doktori disszertációját, amely a Heves vármegyei malmok 18. századi történetét mutatta be. Mindezek mellett több forráskiadvány, helységnévtár és levéltári segédlet – fond és állagjegyzék, repertórium, levéltárismertető – elkészítése köszönhető neki.

Személyes tulajdonságai révén fontos szerepet tölt be a munkahelyi közösségben. Önzetlen és segítőkész kolléganő, akinek ötleteire és tanácsaira, nem csak közvetlen munkatársai, hanem a levéltári kutatók is bizton számíthatnak.

Kovács Melinda közel 4 évtizeden át, több szakterületen is kifejtett, kiemelkedő szintű, odaadó elkötelezettséggel végzett, nagyjelentőségű levéltári munkája, valamint közösségformáló tevékenysége, mind intézményéhez, mind szakmájához hűséges, a következő levéltáros generációk számára például szolgáló szakmai pályafutása elismeréseként részesül a Dóka Klára-díjban.

II.

Bedőné Takács Veronika,

az MNL Zala Megyei Levéltára levéltáros asszisztense

Bedőné Takács Veronika az általános iskolai tanulmányai után 1978-ban középfokú textilipari képzést, szerzett és azt követően több munkahelyen dolgozott, mígnem 2000-ben a Zala Megyei Levéltár munkatársa lett. 2001-ben kezelői tanfolyamot végzett, 2003 és 2005 között pedig segédlevéltárosi képzést szerzett.

Kezdetben iratrendezési és segédletkészítési feladatokat bíztak rá, majd 2010-től ügyfélszolgálati teendőket látott el és lát el ma is. Közben 2011-től szervellenőrzési csoportvezető lett és az ő feladatkörébe tartoznak az iratkezelések ellenőrzésének megszervezése és lebonyolítása, valamint az iratkezelési szabályzatok és az iratselejtezési jegyzőkönyvek ellenőrzése. 2006-ban ECDL jogosítványt szerzett, 2012-ben pedig titkos ügykezelői vizsgát tett.

Nagy munkabírási, megbízható és lelkiismeretes kolléganő, aki az MNL Zala Megyei Levéltára egyik alappillére, meghatározó munkatársa és aki a közeljövőben nyugdíjba megy, ám addig is igyekszik széleskörű ismereteit és tapasztalatait a munkafeladatait átvevő kollégáival megosztani.

Bedőné Takács Veronika több mint két évtizeden át, magas színvonalon, nagy szorgalommal, odaadással és elkötelezettséggel végzett, példászerű levéltári munkájával érdemelte ki a Dóka Klára-díjat.

Egervölgyi Éva,

az MNL Vas Megyei Levéltára igazgatási szakalkalmazottja

Egervölgyi Éva 2000-ben fejezte be a középiskolai tanulmányait a Szombathelyi Közgazdasági Szakközépiskolában. 2001. január 1. óta a Vas Megyei Levéltár titkárságán dolgozik, 2008-ban pedig a Pécsi Tudományegyetemen főiskolai személyügyi szervező diplomát szerzett.

Nagy munkabírásu és megbízható kolléganő, aki felelősségteljes titkársági munkafeladatait nagy körültekintéssel, precizitással és igényességgel végzi. Amellett, hogy kiemelt ügykezelői minőségben koordinálja az elektronikus iratkezelői rendszer intézményen belüli működését, vezeti a levéltár belső nyilvántartásait, továbbá kivészi részét a munkabeszámolók elkészítéséből, számos olyan szakmai feladatot – segédletkészítés, adatbázisfeltöltés, kéziratos források átírása, kiadvány- és kiállításkészítés – is vállal és végez, amelyek nem tartoznak szűken vett munkaköréhez.

Határozott és empatikus személyiség, akinek önzetlen segítségére és együttműködésére munkatársai mindig számíthatnak.

Egervölgyi Éva több mint két évtizeden át példamutató szorgalommal és erős hivatástudattal végzett, kiemelkedő színvonalú ügyviteli munkája, továbbá a munkakörén túlmutató levéltárszakmai feladatok végrehajtásában önként vállalt, ugyancsak nagy fontosságú és eredményes tevékenysége elismeréséül kapja meg a Dóka Klára-díjat.

Kiss Jánosné,

az MNL Győr-Moson-Sopron Megye Soproni Levéltára levéltári kezelője

Kiss Jánosné az 1977-ben Kapuváron tett érettségi vizsgája után több munkahelyen is dolgozott. 1992 és 1993 kötött határozott idejű megbízással a Győr-Moson-Sopron Megyei Levéltár munkatársa volt, majd 1996. január 1-től az intézmény dolgozója lett és 1999-ben levéltári kezelői vizsgát tett.

Pályafutása során előbb a települési önkormányzatok, majd annak folytatásaként a községi tanácsok iratanyagában végzett példászerű és szakmailag nagyon fontos és igen jelentős iratrendezési és segédletkészítési munkát, amelyek mind a levéltári ügyfélszolgálat, mind pedig a kutatószolgálat munkáját nagyban segítették és segítik. Az említett irategyüttesek mellett referenciájába tartoznak a jogszolgáltatás iratai is és az ő kezdeményezésére indult meg a Soproni Állami Közjegyzői adatbázis kiépítése.

Széleskörű tapasztalatai és anyagismerete révén hosszú ideje ügyfélszolgálati munkát is végez és részt vett a Magyar Nemzeti Levéltár több központi szakmai programjában, illetőleg a soproni levéltár által indított különböző célú adatgyűjtésekben is.

Kiss Jánosnét több mint két és fél évtizeden át, nagy szorgalommal, erős szakmai elhivatottsággal és odaadással végzett, magas színvonalú levéltári munkája érdemesítette a Dóka Klára-díjra.

III.

Mátyás Zoltán,

Budapest Főváros Levéltára főlevéltárosa

Mátyás Zoltán Csíkszeredában született. Székelyudvarhelyen folytatott középiskolai tanulmányait követően, 2012-ben a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán történelem–levéltár szakos BA, 2015-ben pedig az ELTE Bölcsészettudományi Karán levéltár szakos MA diplomát szerzett.

Közben 2013-tól 2015-ig a Magyar Képzőművészeti Egyetem Levéltárában dolgozott, 2015 óta pedig Budapest Főváros Levéltára munkatársa. Elsőrendű feladata nyolc budapesti kerületi önkormányzati hivatal levéltári felügyelete, de a gyűjtőterületi teendők ellátása mellett fontos rendezési és segédletkészítési munkákat is végzett és végez, amelyek egy része az önkormányzati iratképzőkön túl már az MSZMP iratokra is kiterjed. Alapos tudása és megszerzett tapasztalatai révén az intézményben a kutatószolgálat munkájából is jócskán kiveszi részét.

A rábízott különféle levéltári szakfeladatokat felelősségteljes hozzáállással, kimagasló kötelességtudattal és nagy pontossággal teljesíti. 2012 óta jelennek meg publikációi. Amellett, hogy tagja a Magyar Levéltárosok Egyesületének és a Magyar Felsőoktatási Levéltári Szövetségnek, tagja és 2019 óta elnöke is a Fiala Levéltárosok Egyesületének.

Mátyás Zoltán eddigi, közel egy évtizedes, sokrétű és magazintű, nagy elhivatottsággal végzett levéltári munkája, eddigi reményteljes szakmai pályafutása alapján érdemelte ki a Dóka Klára-díjat. Ő az első levéltári munkatárs, aki a díj ifjúsági tagozatában részesül.

■ Az Osváth Lajos-díj

2022-ben a Magyar Levéltárosok Egyesülete dr. Szálkai Tamásnak a Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Megyei Levéltára főlevéltárosának adományozta az Osváth Lajos-díjat, tudománytörténeti munkájáért, a *Címeres nemeslevelek a Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Megyei Levéltárában* című monográfiája és forráskiadványa elismeréseként. Az alábbiakban a díjazott laudációja olvasható.

Dr. Szálkai Tamás,

Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Megyei Levéltára

A Debreceni Egyetem, Bölcsészettudományi Karán 2006-ben történelem szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett.

A Hajdú-Bihar Megyei Levéltár munkatársaként 2010 óta a kutató- és ügyfélszolgálati, gyűjtőterületi, iratfeldolgozási munkája mellett az intézmény állományvédelmi referensi feladatait is ellátja. Doktori (PhD) fokozatát 2010-ben a Debreceni Egyetemen „summa cum laude” minősítéssel szerezte meg. Komparatív vizsgálatait kiterjesztése céljából hungarika kutatásokat végezett több erdélyi levéltárban is. Eredményeit kötetben foglalta össze, amit 2011-ben a „Debrecen Kultúrájáért” díjjal jutalmaztak. Munkájáért az MTA Debreceni Akadémiai Bizottság pályadíját három alkalommal kapta meg. 2013-ban két fős munkacsoportban sikeres hungarika feltárást végezett NKA pályázat keretében Nagyváradon, a Román Nemzeti Levéltár Bihar Megyei Igazgatóságán. A projektet 2018-ban beválogatták az „NKA 25” című rendezvénysorozat eredményes munkái közé. A hungarika feltárást 2018-ban Klebelsberg Kuno ösztöndíj keretében egyénileg folytatta. A sikeresen kialakított határon átvelő szakmai kapcsolatok eredményeként 2019-ben két kollégájával jelentős digitalizálási munkát végezett ugyanott. 2009 óta tudomány népszerűsítő és közművelődési tevékenységet folytat kurátorként kamarakiállítások szervezésével Magyarországon és a Kárpát-medence más országaiban, Szlovákiában, Romániában és Ukrajnában. Történész-levéltárosként többször képviselte az intézményt Hajdú-Bihar és Bihar megyékben nemzeti és városnapra ünnepeken, kiállításmegnyitókön, ahol évek óta történeti tárgyú ünnepi beszédeket tart. Az MNL Hajdú-Bihar Megyei Levéltárának munkatársaként több szakmai együttműködési megállapodás kezdeményezője volt, például a Debreceni Egyetem több intézetével, a Partiumi Keresztyén Egyetemmel, a Partium Házzal, a Bessenyei Társasággal, valamint Bakonszeg, Biharnagybajom, Derecske, Esztár, Sáránd, Téglás települések önkormányzataival. Tagja az MNL Hungarika munkacsoportjának, 2019 óta megyei projektfelelősként vesz részt a Magyar Nemzeti Levéltár Hetedíziglen családtörténet-kutatást segítő országos projektjében. 2012–2017 között a Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság elnökségi tagja volt, jelenleg tagként vesz részt a társaság életében, közgyűlésein időszakosan előadásokat tart. Ezen kívül tagja a Tiszántúli Történész Társaságnak, a Hajdú-Bihar Megyei és Debreceni Honismereti Egyesületnek, az Erdélyi Címer- és Zászlótudományi Társaságnak, valamint a Magyar Levéltárosok Egyesületének. 2010–2016 között a Hajdú-Bihar Megyei Levéltár sorozatainak – Régió kutatás, Hajdú-Bihari Levéltári Füzetek – sorozatszerkesztői teendőit látta el, mindkét periodika az ő javaslatára indult el. 2016 óta a Debreceni Egyetem Gazdaságtudományi Kara Régió kutatás Szemle című folyóirata, 2018. február 1-től a Levéltári Szemle című folyóirat felelős szerkesztője. Rendszeresen jelennek meg tudomány népszerűsítő cikkei a Hajdú-Bihari Napló című napilapban. Vendégelőadóként részt vesz a Debreceni Egyetem BTK Történelmi Intézetének és a GTK Vezetéstudományi Intézetének munkájában, ahol főleg társadalomtörténeti szemináriumokat és speciális kollégiumokat tart. Vendégelőadóként határon túli egyetemeken – a Partiumi Keresztyén Egyetemen és a Babeş-Bolyai Tudományegyetemen – is többször tartott előadást. Az Osváth Lajos-díj közel másfél évtizednyi munkájának méltó elismerése.

■ V. MLE Focikupa

Székesfehérvár, 2022. július 12.

AZ MLE vándorgyűlés második napján sor került az immár hagyománnyá vált MLE Focikupa mérkőzéseire, amelynek helyszíne a székesfehérvári, Mezővári József Sportpálya volt. A küzdelmek két csoportban folytak, hat csapat részvételével. A csoportmérkőzések után sor került a helyosztókra.

A részt vevő csapatok:

- Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára
(csapatkapitány: Cseh Gergő Bendegúz)
- Barbaricum Magyar Nemzeti Levéltár vidéki levéltárainak keleti válogatottja
(csapatkapitány: Varsányi Attila, MNL CSCSML)
- Budapest Főváros Levéltára (csapatkapitány: Varga Bálint)
- Cathedrale (felsőoktatási és egyházi levéltárosok közös csapata
(csapatkapitány: Zsidi Vilmos)
- MLE Válogatott (Egyesületi tagok válogatottja (csapatkapitány: Kántor Balázs)
- MNL OL–Pannonia vegyes csapat – a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára és az MNL vidéki levéltárai nyugati válogatottjának közös csapata
(Csapatkapitány: Polgár Tamás, MNL SML)

A V. MLE Focikupa végeredménye (csk.)

I.

MNL OL–Pannonia vegyes csapat ■ Csekő Ernő (MNL GYMSM SL), Demeczky János (MNL OL), Gőzsy Zoltán (MNL BaML), Hegedűs István (MNL OL), Kálócz Zsolt (MNL GYMSM SL), Oross András (MNL OL), Pálfi Ádám (MNL PML),
Polgár Tamás (MNL SML), Suslik Ádám (MNL OL)

II.

Budapest Főváros Levéltára ■ Háber Kornél, Hermann István, Kenyeres István, Keserű Norbert, Mátyás Zoltán, Rácz Attila, Sarusi Kiss Béla, Sólyom Tibor, Török Ádám, *Varga Bálint*, Vezsenyi Péter

III.

Cathedrale ■ Damásdi Zoltán (Pécsi Egyházmegyei Levéltár), Homor Péter (Széchenyi István Egyetem Levéltára, Győr), Karlinszky Balázs (Veszprémi Főegyházmegyei Levéltár), Kiss József Mihály (Vízügyi Levéltár), Kiss Márton (BME Levéltára),

Koltai András (Piarista Levéltár), Krisch András (Soproni Evangélikus Levéltár), Molnár László (SE Levéltára), Zsidi Bernát (MTA Levéltára), *Zsidi Vilmos* (BCE Levéltára)

IV.

MLE válogatott ■ Fodor István (Zentai Történeti Levéltár), Gellért Ádám (Clio Intézet), *Kántor Balázs* (EMMI), Misiuk Mykhailo (Kárpátaljai Területi Állami Levéltár), Szemán László (MNL SZSZBML), Szügyi Ferenc (Zentai Történeti Levéltár)

V.

Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára ■ Bognár Roland, *Cseh Gergő Bendegúz*, Erdőközi Apolka, Krahulcsán Zsolt, Orbán Balázs, Papp István, Szuhanik Zoltán, Tulézi Lóránt, Vörös Géza

VI.

Barbaricum ■ Bíró György (MNL BÉML), Bódán Zsolt (MNL BÉML), Bojtos Gábor (MNL JNSZML), Király Erzsébet (MNL BÉML), Kovács Gergely (MNL HBML), Mucsi László (MNL JNSZML), Presztóczki Zoltán (MNL CSCSML), Sáfár Gyula (MNL BÉML), Sipos Tamás (MNL SZSZBML), Somoskői Viktor (MNL HML), Szikla Gergő (MNL HBML), Takács Gábor (MNL BÉML), *Varsányi Attila* (MNL CSCSML)

Összeállította: *Kovács Eleonóra*

2022 díjazottjai balról jobbra: Kovács Melinda, Dénesi Tamás, Mátyás Zoltán, Szálkai Tamás, Héjja Julianna Erika, Bedőné Takács Veronika, Egervölgyi Éva – Kiss Jánosné később vette át a díjat.